

78. An-Naba'

Namn Suran har fått sitt namn från ordet *an-Naba'* i den andra versen. Detta är inte bara ett namn utan också en titel för dess ämnesinnehåll, eftersom *naba'* innebär nyheten om Uppståndelsen och det kommande livet, och hela suran är ägnad åt detta tema.

Uppenbarelsens period

Som vi har förklarat i inledningen till Surah Al-Mursalat liknar teman i alla suror från Al-Qiyamah till An-Nazi'at varandra mycket, och alla dessa verkar ha uppenbarats under den allra tidigaste perioden i Mekka.

Tema och ämnesinnehåll

Dess tema är detsamma som i Surah Al-Mursalat, det vill säga att bekräfta Uppståndelsen och det kommande livet, och att varna människorna för konsekvenserna av att erkänna eller förneka det.

När den Helige Profeten (över honom vare frid) först började predika islam i Mekka bestod hans budskap av tre delar:

1. Att ingen får hållas som delägare med Allah i gudomlighet.
2. Att Allah hade utsett honom till Sitt Sändebud.
3. Att denna värld en dag kommer att ta slut och att en annan värld därefter kommer att upprättas, när alla tidigare och senare

generationer kommer att uppväckas med samma kroppar i vilka de levde och handlade i världen; sedan kommer de att ställas till svars för sina trosuppfattningar och handlingar, och de som visar sig vara troende och rättfärdiga i denna räkenskap kommer att gå till Paradiset, och de som visar sig vara icke-troende och onda kommer att leva i Helvetet för evigt.

Av dessa tre var även om den första punkten var mycket obehaglig för Mekkas folk, så var de ändå inte förnekare av Allahs existens. De trodde på Honom som den Högste Uppehållaren, Skaparen och Försörjaren, och de medgav också att alla de väsen som de betraktade som sina gudar själva var Allahs skapelser. Därför var det enda de tvistade om huruvida dessa hade någon del i gudomliga egenskaper och krafter eller i den gudomliga Väsendet självt.

När det gäller den andra punkten var Mekkas folk inte beredda att acceptera den. Men vad de inte kunde förneka var att under de 40 år som Profeten (över honom vare frid) hade levt bland dem innan han gjorde anspråk på profetskap, hade de aldrig funnit honom vara en lögnare, en bedragare eller någon som använde otillåtna metoder för själviska syften.

De medgav själva att han var en man med visdom, rättfärdighet och moralisk överlägsenhet. Därför, trots att de riktade tusen falska anklagelser mot honom, för att inte tala om att försöka få andra att tro på dem, hade de svårt att själva tro att även om han var ärlig och rättskaffens i alla andra livets angelägenheter, skulle han – Gud förbjude – vara en lögnare endast i sitt anspråk på att vara profet.

Så de två första punkterna var i själva verket inte lika förbryllande för Mekkas folk som den tredje. När denna presenterades för dem hånade de den mest av allt, uttryckte ovanlig förvåning över den och betraktade den som långt bortom förnuft och omöjlig.

De började tala emot den som något otroligt, till och med otänkbart, i sina samlingar. Men för att kunna föra dem till islams väg var det absolut nödvändigt att läran om det kommande livet rotades i deras sinnen. Utan tro på denna lära var det omöjligt för dem att anta en seriös hållning inför sanning och falskhet, att ändra sina värderingar om gott och ont, och att överge världens dyrkan och bli benägna att följa den väg som islam kallade dem till. Därför har läran om det kommande livet betonats mer än något annat i de tidigaste surorna som uppenbarades i Mekka.

Argumenten för den har dock givits på ett sådant sätt att även läran om

Guds Enhet (tawhid) automatiskt präntas in i sinnet. Här och där finns också korta argument som bekräftar sanningen i Allahs Helige Sändebud och Koranen.

Efter att ha förstått varför temat om det kommande livet upprepas så ofta i surorna från denna period, låt oss nu se på innehållet i denna sura. I den hänvisas först till det allmänna pratet och de tvivel som uttrycktes i varje gata och varje samling i Mekka när nyheten om Uppståndelsen nådde dem. Sedan frågas förnekarna: "Ser ni inte denna jord som Vi har brett ut som en matta åt er?"

Ser ni inte de höga bergen som Vi har placerat så stadigt i jorden? Tänker ni inte på er själva, hur Vi har skapat er som par av män och kvinnor? Tänker ni inte på er sömn, genom vilken Vi låter er få några timmars vila efter några timmars arbete och möda, så att ni hålls dugliga för ert arbete i världen? Ser ni inte växlingen mellan natt och dag som Vi upprätthåller så regelbundet och exakt enligt era behov?

Ser ni inte det starkt befästa himlavalvet ovanför er? Ser ni inte solen genom vilken ni får ljus och värme? Ser ni inte regnen som faller från molnen och hjälper till att producera säd, grönsaker och frodiga trädgårdar? Säger dessa ting er endast att den Allsmäktiges kraft, Han som skapat dem, skulle vara oförmögen att åstadkomma Uppståndelsen och upprätta det kommande livet?

Förstår ni av den fullkomliga visdom som tydligt verkar i världen omkring er endast detta: att även om varje del och funktion i skapelsen är ändamålsenlig, så skulle livet ändå vara meningslöst? Ingenting skulle vara mer absurt och meningslöst än att människan, efter att ha utsetts till förman i detta arbetsfält och fått stora befogenheter, när hon lämnar världen efter att ha fullgjort sin roll, skulle lämnas utan ansvar. Att hon varken skulle belönas och få pension för gott arbete, eller hållas ansvarig och straffas för dåligt utfört arbete."

Efter dessa argument förklaras med eftertryck att Domedagen med säkerhet kommer att inträffa vid sin bestämda tid. Så snart basunen ljuder kommer allt som förutsagts att framträda inför ögonen, och vare sig ni tror på det idag eller inte, kommer ni då att komma ut i stora skaror från era gravar för att avlägga räkenskap. Ert förnekande kan på inget sätt avvärja denna oundvikliga händelse.

Sedan, i verserna 21-30, sägs att varje enda ond handling av dem som inte förväntar sig någon räkenskap och därför har förnekat Våra

uppenbarelsen, är räknad och nedtecknad hos Oss, och Helvetet ligger ständigt i bakhåll för att straffa dem fullt ut för allt de gjort. Sedan, i verserna 31–36, nämns de bästa belöningarna för dem som levde som ansvarstagande människor i världen och som förberett sig för det kommande livet. De försäkras att de inte bara kommer att belönas rikligt för sina handlingar, utan dessutom få rikliga gåvor.

I avslutningen skildras den Gudomliga Domstolen i det kommande livet, och det klargörs att ingen kommer att kunna insistera på att få sina anhängare förlåtna. Ingen kommer att tala utan tillåtelse, och tillåtelse kommer endast att ges på villkor att förbön görs för den som tillåtelse har givits för, och förbönaren kommer endast att säga det som är rätt. Dessutom kommer tillåtelse till förbön endast att ges för dem som erkände sanningen i världen men var syndare; Guds rebeller och sanningsförnekare kommer inte att förtjäna någon förbön alls.

Diskursen avslutas med denna varning: Den dag vars ankomst förutsägs kommer med säkerhet att inträffa. Tro inte att den är långt borta – den är nära. Nu, den som vill, låt honom tro på den och ta vägen till sin Herre. Men den som förnekar, trots varningen, ”kommer att få alla sina handlingar framlagda inför sig, och han kommer att utropa i ånger: 'O, att jag aldrig hade fötts i världen!'” Vid den tiden kommer hans ånger att gälla just den värld som han idag är så förälskad i.

10 Senaste inlägg:

- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)
- [De enorma fördelarna med tawakkul på Allah](#)
- [Tawhids centrala betydelse och farorna med innovation och shirk](#)
- [Mer vilsna än boskap](#)

Kategorier:

[Biblioteket \(24\)](#) [Blandat \(1580\)](#) [Bönen \(21\)](#) [Bönetider \(95\)](#)

Familj (3) [Koranen \(859\)](#) [KORANENS BUDSKAP \(115\)](#)
[Sunnah \(1513\)](#) [Tawhid \(5\)](#)

Etiketter:

[40-Nawawi](#) [al-Albani](#) [al-Bukhari](#) [al-Husari](#) [al-Koran](#) [al-Othaymin](#)
[al-Sunnah](#) [Ali ibn Abi Taleb](#) [as-Salat](#) [as-Sawm](#) [as-Sunnah](#) [A'lam](#) [al-Sunna](#) [al-Manshūra](#) [BÖNEN](#) [Bön](#)
[Bönetider](#) [Dajjal](#) [det förflutna](#) [det nästkommande](#) [De utvalda](#) [De](#)
[ödmjukas bön](#) [DJJAL](#) [Enkel förklaring](#) [FASTAN](#) [fasta](#) [och hälsa](#)
[fredagspredikan](#) [Följeslagare](#) [Hadith](#) [Hadither](#) [Hajj](#) [Halal](#) [Haram](#)
[Historia](#) [ibn al-Qayyim](#) [Ibn Baz](#) [Ibn Majah](#) [iftar](#) [Imam](#) [Muslim](#)
[islam](#) [islamic](#) [islamister](#) [Islams historia](#) [i'jaz](#) [al-Qur'an](#) [KAPITEL 1](#) [KAPITEL 2](#)
[KAPITEL 3](#) [KAPITEL 4](#) [KAPITEL 5](#) [KAPITEL 21](#) [KAPITEL 23](#) [KAPITEL 24](#) [KAPITEL 87](#) [KAPITEL 88](#) [KAPITEL 91](#)
[KAPITEL 99](#) [KAPITEL 100](#) [KAPITEL 101](#) [KAPITEL 102](#) [KAPITEL 103](#) [KAPITEL 105](#) [KAPITEL 106](#) [KAPITEL 107](#)
[KAPITEL 108](#) [KAPITEL 109](#) [KAPITEL 110](#) [Kapitel 111](#) [KAPITEL 112](#) [KAPITEL 113](#) [KAPITEL 114](#) [Koran](#)
[Koranen](#) [KORANEN BERÄTTAR](#) [Koranen på svenska](#)
[Koranens budskap](#) [Koranvetenskap](#) [kvinnan](#) [laylat al-qadr](#) [Muhammad](#)
[muslimer](#) [Män runt om profeten](#) [Omar](#) [Othaymin](#) [PDF](#) [Profeten](#)
[Profeten sa](#) [Profeten sade](#) [profetens följare](#)
[Profetens Sirah](#) [RAMADAN](#) [Sahaba](#) [Sahabah](#) [Salah](#) [Salat](#)
[sira](#) [Sirah](#) [Souhur](#) [Sunnah](#) [tawhid](#) [Tro](#) [Vägen till Koranen](#) [أعلام](#)
[السنة المنشورة](#)

